

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832474896/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

nær mod hendes, sagde han hæst og hurtigt.
Ellen — hvad vil De med mig?

Ellen saa op med et Smil, som om hun ikke forstod ham.

— Hvorfor vil De hver Dag bringe mig til at sige, at jeg elsker Dem — og dog aldrig forstaa mig? Aldrig — kun pine mig — derfor reiser jeg.

Ellens Fod gjorde virkelig meget ondt . . . Hun maatte sidde lidt.

Hun slap Schönaichs Arm og satte sig paa en Bænk under Træerne.

— Hvis det ikke bliver bedre — sagde Grevinden — hvad skal vi dog saa gøre med Tableauerne?

— Ja, det er iaften. Det er sandt. Det er dog heldigt, at jeg faar dem at se, inden jeg reiser.

— Og — Ellen lo — De ved endnu stadig ikke, hvad jeg skal forestille?

— Nei — det vil blive en Overraskelse . . .

— Gode Gud, sagde Grevinden, hvor det var Skade, hvis nu den Fod . . . Hun er deilig, Fyrste, siger jeg Dem, deilig.

Der kørte en Droske forbi i Alléen, og Ellen lod den standse. Hun vilde hellere køre . . . Saa vilde hun ligge med Omslag paa lige til iaften, og saa gik det nok over.

Da hun sad i Vognen, rakte hun sin Haand ud over Vogndøren og trykkede Schönaichs Haand varmt: